SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 23 FEBRUARI 1939

POPJE'S PAKJE KRIJGT EEN BEURT

55

DE OVERVAL VAN "NACHTWIND"

EEN INDIANEN-AVONTUUR

LAAT mij de tomahawk houden, dan mag jij de speer of anders pijl en boog hebben," stelde Dick voor.

„Nee, hoor, de tomahawk wil ik juist hebben, ik weet helemaal niet, hoe ik met 'n boog moet schieten," stribbelde zijn broertje Jan tegen.

„Ach, vervelende jongen, jij moet ook altijd je zin hebben," zei Dick, die de oudste van de beide broertjes was, een beetje boos.

Jantje wilde juist met iets onaardigs antwoorden, toen gelukkig vader binnenkwam....

„Zo, zo, zijn de Indianen al aan het ruziemaken?" vroeg vader half lachend. „Wacht daar maar mee, tot je straks buiten bent, hoor. Trouwens, echte Indianen zijn heus niet zulke ruziemakers, ten minste, tegenwoordig niet meer. Vroeger, ja, toen de Sioux nog heer en meester waren in Minnesota en het gevreesde opperhoofd Nachtwind de bleekgezichten, die zich in zijn uitgestrekt jachtgebied hadden gevestigd, eeuwige vijandschap had gezworen!"

Dick en Jan waren hun kibbelarijtje ineens vergeten, nu vader weer over de Sioux begon. Vader kon ook zo spannend vertellen van Nachtwind, den schrik van het wilde westen.

„Maar, vader," vroeg Dick, „zijn er dan tegenwoordig geen echte, zwervende Indianen meer?"

„Natuurlijk, jongen," lachte vader. „Stel je voor! Ik zou ze niet graag ontmoeten, die nog dól zijn op scalpen en die nog altijd de strijdbijl niet hebben begraven. Ook Nachtwind heeft steeds geweigerd de vredespijp te roken met bleekgezichten. Toen hij voor de steeds verder doordringende beschaving zijn oude jachtvelden moest verlaten, heeft hij zich, na eerst op menige farm de rode haan te hebben laten kraaien, in de onmetelijke prairiën teruggetrokken, samen met zijn broeder Arendsoog. Sedertdien heeft niemand hem meer gezien, al zegt men, dat hij nog steeds op het oorlogspad is en vroeg of laat wel weer van zich zal doen horen."

„Ik vind Nachtwind wel een prachtige naam voor een opperhoofd," zei Jan bewonderend.

„Dat is het zeker," beaamde vader. „Maar hij had hem dan ook wel verdiend. Want zo'n erenaam krijg je maar niet voor niets, de naam drukt immers uit, waarin de rode krijger het meest uitblinkt. Er was in heel het verre westen geen roodhuid, die zó onhoorbaar kon lopen en die daarbij zo snel en onvermoeid was als hij. Op jacht of op het oorlogspad zijnde, kon hij wel een dag en een nacht achter elkaar door de eindeloze steppe trekken, zonder te rusten en zonder eten of drinken. Het leek wel, alsof hij door de wind werd gedragen, en omdat hij bij voorkeur op weg ging, als de ondergaande zon de hemel kleurde, werd hij Nachtwind genoemd. Zijn schitterende hoofdtooi getuigde van de vele moedige daden, die hij, hoewel hij nog heel jong was, in zijn leven al had verricht. Want iedere veer in de hoofdtooi van een Indiaans opperhoofd betekent een moedige daad, en Nachtwind had er toch zeker wel méér dan honderd!"

„En hoe is Arendsoog dan aan zijn naam gekomen, vader?" vroeg Dick nieuwsgierig.

Nachtwind.

„Arendsoog was de beste spoorzoeker uit het Indianengebied. Op grote afstand, en als de anderen niet meer wisten waarheen, ontdekte hij het spoor van mens of dier, ook al had het geregend of al had de storm het spoor schijnbaar uitgewist. Hij werd het wild al gewaar, als het nog mijlen ver verwijderd was en hij wist dan precies te zeggen, hoe groot het in aantal was en in welke richting het zich voortbewoog. Zijn schot was onfeilbaar, daar zou ik jullie nog heel wat van kunnen vertellen, maar dat doe ik later wel weer eens.... En nu naar buiten, jongens! Geen gezeur meer, wie de tomahawk of pijl en boog mag hebben, voor een echten Indiaan maakt dat ook niets uit; die hanteert even gemakkelijk de speer en de boog als de tomahawk. Kijk, je vriendjes wachten buiten al, ga nu maar gauw Indiaantje spelen."

In een wip waren Dick en Jan nu ook buiten. „Wat heb jij een mooie broek aan, Tom, met al die lappen er in en die kleurige franje er aan! 't Ziet er zo écht uit!" riep Dick.

„Ja, hè, die heeft moeder voor me gemaakt," antwoordde Tom. „En Bob heeft zelfs een wigwam meegebracht."

„Dat is fijn," zei Dick verheugd. „Iedereen zal denken, dat we echte Indianen zijn, als we dadelijk op jacht gaan of spoor gaan zoeken."

„Ach, je hebt hier immers geen wilde Indianen," merkte Tom op.

„Nou," zei Jan, „dat kun je nooit weten. Vader heeft ons toevallig zoëven nog verteld over dien onverzoenlijken Nachtwind, die zo spoorloos verdwenen is. Niemand weet, waar hij zich bevindt."

Intussen zetten de jongens de wigwam

op. 't Was heerlijk weertje en het spel kon dus direct beginnen. De rollen werden verdeeld. Dick, die er het krijgshaftigst uitzag, werd tot opperhoofd benoemd en kreeg de naam Zilverveer. Niet lang daarna was men op jacht naar avontuur en het was al bijna avond, toen de jonge Indianen warm en vermoeid naar het kamp terugkeerden. Er werd, zittend voor de wigwam, wat uitgerust en net op het ogenblik, dat de vredespijp zou worden gerookt, gebeurde er iets vreselijks. Vóórdat iemand er op bedacht was, sprong een woeste Indiaan in volle oorlogsuitrusting te voorschijn, onmiddellijk gevolgd door een tweeden, die er niet minder grimmig uitzag.

„Wie zijt gij en wat doet gij hier op de jachtvelden van Nachtwind, het opperhoofd van het edele volk der Sioux?" vroeg de eerste Indiaan, terwijl zijn hand met de scalpen speelde, die aan zijn gordel hingen.

„Ik ben Zilverveer," antwoordde Dick, die niet wist, of hij waakte of droomde en niet weinig beteuterd was bij het zien van het beschilderde gezicht tegenover hem. „Dat is dus Nachtwind," dacht hij.

Plotseling begon Nachtwind vreemd te lachen, of eigenlijk meer te grijnzen, en hij stootte daarbij een geluid uit, dat de vier Indiaantjes door merg en been ging. 't Was het echte Indianengehuil, waarover ze al zo dikwijls hadden gelezen.

„Er is geen twijfel mogelijk," mompelde Dick.... maar verder kon hij niets zeggen, want Nachtwind zette nu een dreigend gezicht en de woorden, die over de lippen van den roodhuid kwamen, voorspelden niet veel goeds.

„Ik zie, dat ge slechts verklede bleekgezichten zijt. Ik neem jullie alle vier gevangen," sprak hij. „Ik beveel jullie, ons naar het kamp te volgen en probeer niet te vluchten, want de pijl van mijn broeder Arendsoog treft altijd zijn doel!"

Bleek van angst volgden de jongens de tot de tanden gewapende krijgers....

„Zie je wel," fluisterde Jan, „dat vader gelijk had. Als ik had geweten dat Nachtwind en Arendsoog in de buurt waren...."

„Misschien hebben ze het wel op onze scalpen gemunt," jammerde Tom.

„In elk geval moeten we proberen te vluchten," besloot Dick moedig. „Ze schijnen gelukkig niet te weten, dat we hier vlakbij wonen, en zo gauw we voorbij ons huis komen, vliegen we de tuin in en beginnen hard te schreeuwen. Dan zal vader wel naar buiten komen."

„Wie zijt gij en wat doet gij hier op de jachtvelden van Nachtwind....?"

„En vader durft Nachtwind bést aan, reken maar!" fluisterde Jan bemoedigend.

De jongens slaakten een zucht van verlichting, toen ze zagen, dat de Indianen in de richting van hun huis liepen, en nog nooit in hun leven waren ze zo vlug geweest, als toen ze bij het tuinhek kwamen. In een oogwenk stoven ze de tuin in en begonnen om het hardst te schreeuwen, om vaders aandacht te trekken.

Inderdaad kwam vader bij het horen van dit oorverdovend lawaai naar buiten stormen..... Maar vreemd, Nachtwind deed volstrekt geen moeite om de vier gevangen bleekgezichten te achtervolgen en Arendsoog spande zelfs zijn boog niet, om ze met zijn pijlen te treffen. Ze stonden integendeel hartelijk te lachen, terwijl Nachtwind zijn hoofdtooi aflegde en de verf van zijn gezicht veegde.

De vluchtelingen zagen nu tot hun verbazing niet meer twee gevaarlijke Indianen tegenover zich, maar twee heel gewone buurjongens!

„Nou, Dick en Jan," lachte Nachtwind, „ik dank jullie wel voor de hulp, hoor. We hoorden vanmiddag aan de andere kant van de tuinschutting, dat jullie Indiaantje gingen spelen en nu wilden wij eens zien, of onze vermomming goed was.

We hebben namelijk de volgende week een feestje en we moeten meespelen in een toneelstukje, dat daar zal worden opgevoerd en „De overval van Nachtwind" heet. Nu weten we ten minste zeker, dat we ons daarvoor goed hebben gekleed en geverfd, want jullie hebben ons niet herkend."

Dick en Jan wilden eerst boos worden om de grap van de buurjongens, maar toen ze zagen, dat vader ook hartelijk moest lachen, deden ze vrolijk mee. En toen ze van Nachtwind elk een vrijkaartje kregen om de voorstelling op het schoolfeestje bij te wonen, lachten ze nog veel meer....

* * *

Maar nooit zijn ze nog bang geweest dicht bij huis echte Indianen te zullen ontmoeten, die op het oorlogspad zijn en het op de scalpen van de bleekgezichten gemunt hebben.

JOH. M. JERRY

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
door HAROLD R. FOSTER

PRINS VALIANT — KONING ARTHUR

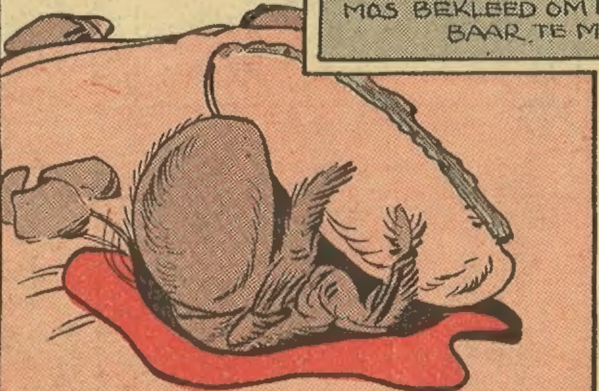

58

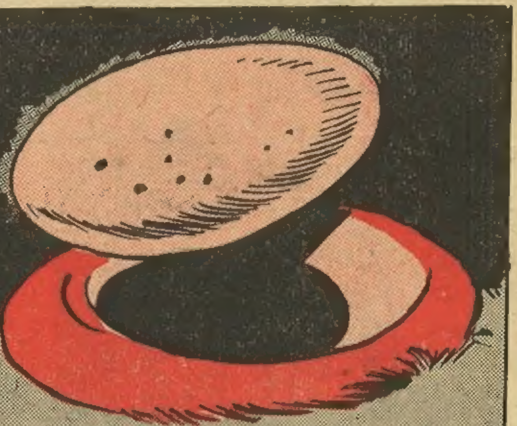
DE WONDERE WERELD

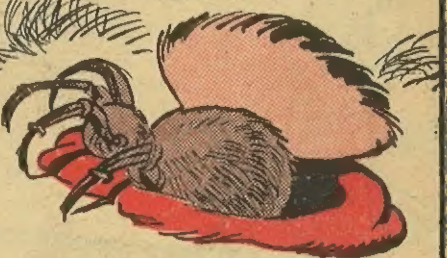
DE AARDSPIN VERDIENT MEER DAN GEWONE BELANGSTELLING VOOR DE WIJZE WAAROP ZE DE DEUR VAN HAAR WONING IN DE SCHARNIEREN WEET TE HANGEN

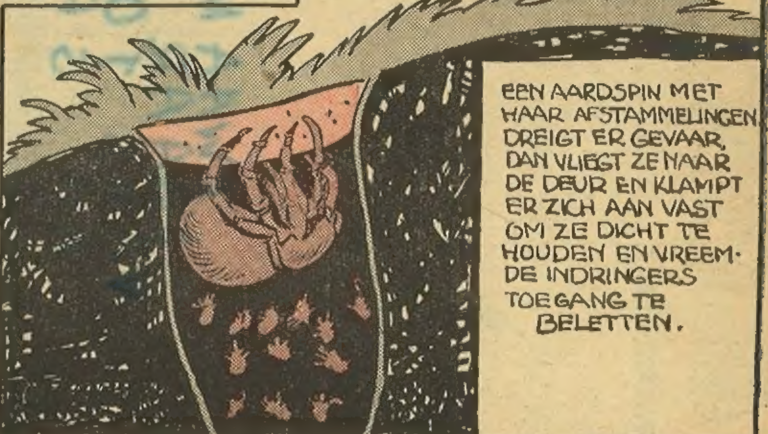

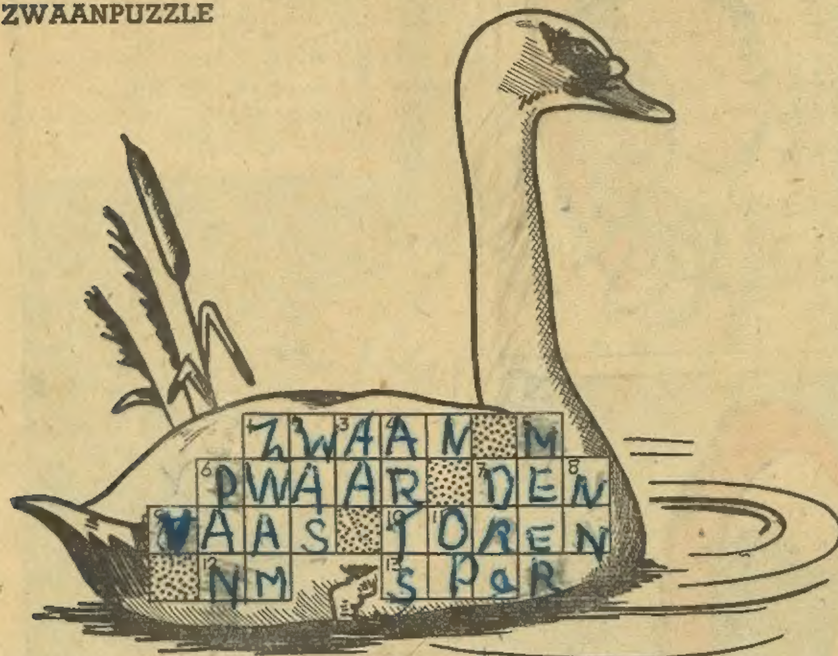

BONT ALLERLEI

ZWAANPUZZLE

Van links naar rechts:

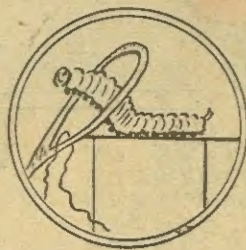
1. Het dier van de puzzle.
6. Tegengesteld van licht.
7. Kerstboom.
9. Zet men bloemen in.
10. Hoog bouwwerk.
12. 1000 meter (afkorting).
13. Schop.

Van boven naar beneden:

1. Ander woord voor paddenstoel.
2. Maken de bijen.
3. Twee keer de letter A.
4. Dokter.
5. Grote waterplas.
6. Gaan aardappelen in.
7. Spoedig.
8. Twee keer de letter N.
11. Ik legde het boek .. de tafel.

SPREEKWOORDENREBUS 26

Meisjes en jongens, hoe luidt het bekende spreekwoord dat we hier voorstellen door een tekening?

ZOEKPLAATJE

Kleine Jan en Liesje houden erg veel van dieren. Daarom gaan ze vaak naar het bos, waar ze veel van hun viervoetige vriendjes ontmoeten. Ook nu weer. Zie je hoe Jantje en Liesje kijken? Er zijn niet minder dan zes dieren, namelijk: een eekhoorntje, een vos, een uil, een wolf, een hert en een konijn. Wáár zitten ze?

Oplossingen vorig nummer

KRUISWOORDPUZZLE

Horizontaal: 1. Rok. 4. Mee. 7. Auto. 8. IJdel. 10. Ai. 11. Pan. 13. Na. 14. Ski. 16. Esp. 17. Erker. 18. Tor. 20. Gla(d). 23. As. 24. Erg. 26. I-A. 27. Klei. 29. Over. 31. Ook. 32. Mat.

Verticaal 1. Ruik. 2. Ot. 3. Kop. 4. Mijn. 5. Ed. 6. Eens. 7. Aas. 9. Lap. 12. Anker. 15. Ier. 16. Erg. 18. Tak. 19. Oslo. 21. Liet. 22. Aar. 24. Eik. 25. Gom. 28. EO. 30 Va.

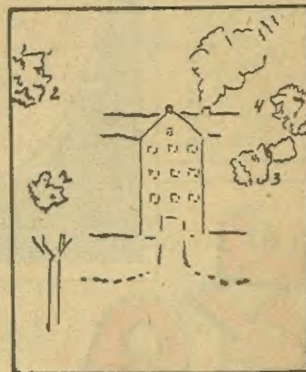
SPREEKWOORDENREBUS 25

De aap komt uit de mouw.

EEN CIJFERPUZZELTJE

5 —	7 —	6 =	18
3 —	8 —	4 =	15
9 —	1 —	2 =	12
‖	‖	‖	=
17	16	12	15

OP STAP!

VERBORGEN DIEREN

In elke zin zijn twee dierennamen verborgen. Trachten jullie ze te vinden!

1. Kleine Marietje kan nog niet praten; ze brabbelt nog een beetje.
2. Die wolfabriek heeft meer dan honderd man in dienst.
3. Jan's dienaar en de smid gingen nooit naar de stad.
4. De rijkaard was zo gierig, dat hij bij zijn zuster nog een onsje suiker ging halen.
5. De tuinman liep haastig over het tuinpad.
6. Ieder juichte toen Rika mee liep in de optocht die zes lange straten door ging.
7. „Dat moet Annie zelf sparen," zei moeder, „over een paar dagen krijgt ze weer zakgeld."
8. Opoe maakte reeds vroeg aanstalten om te vertrekken.

Heb je ze alle zestien gevonden?

ONS·KNUTSELCLUBJE·

WIG EN WAM HELPEN. JULLIE

NU EENS EEN LEUK VOGELTJE : HIERVOOR HEB JE NODIG: EEN DIKKE KURK - WAT BRUIN PAKPAPIER - EN DUNNE IJZERDRAAD

SNIJ EEN PAAR STUKJES AF VAN DE KURK

ZO MAAK JE DE KOP

DRAAD IN VIER STUKJES KNIPPEN EN OMBUIGEN.

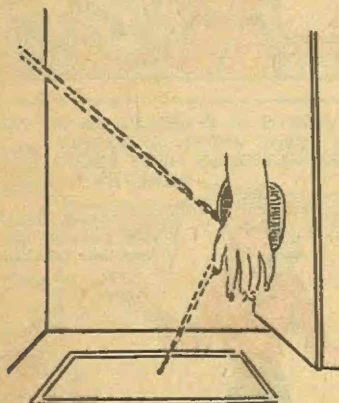
IJZERDRAADJES TWEE AAN TWEE SAMENBINDEN MET WAT STERK GAREN.

STEEK DE DRADEN IN DE KURK - TENEN OMBUIGEN - VLEUGELS EN STAART VAN PAPIER - EEN HOUTEN BEKJE EN HIER IS ONZE

SPECHT

J. G. CONE

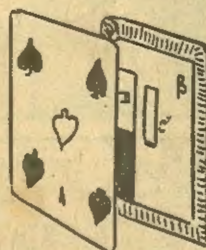
EEN PAAR WISSEWASJES

De polsslag kun je controleren door een zonnestraal. Eerste vereiste is natuurlijk dat de zon schijnt. Op zo'n dag maak je 'n kamer donker. Plaats 'n stukje karton voor de ruit en prik er 'n gaatje in, zodat er 'n zonnestraal in de kamer valt. Plaats op tafel een teiltje water, maar zó dat de zonnestraal door 't water weerkaatst wordt naar boven.

Leg nu je pols tegen de wand van de teil aan en de zonnestraal op plafond of muur zal met lichte schokjes iedere polsslag verraden. Een leuk en gemakkelijk experimentje.

Een vier in een vijf te veranderen of omgekeerd is niet zo moeilijk. Je neemt schoppen vijf en snijdt de middelste schoppen zorgvuldig uit (A). Neem een andere kaart en knip er in 't midden een gleuf uit (C). Een stukje papier (D) laat je half wit, half zwart. Je plakt een ander stukje papier op de achterkant van D en laat dit stukje door gleuf C naar buiten steken, zodat je 't papiertje op en neer kunt schuiven. Hierdoor kun je heel vlug de schoppenvormige opening in kaart A naar believen wit of zwart maken.

JANNEMAN

„Kom, vooruit Jan, het is schooltijd,
Doe nu gauw je laarsjes aan.
Zusje staat al lang te wachten;
Kan het niet wat vlugger gaan?"

Jantje fluit een lustig deuntje,
„'t Heeft geen haast," denkt Janneman.
„'k Ben nog nooit te laat gekomen
En ik ben al haast een man."

Jantje gaat: hij trippeltrappelt
Van de stoep; zijn zusj' is boos.
Lachend waadt hij door de plasjes;
Roept: „Nu ben ik een matroos."

Maar wat is dat? Hei, zijn voetjes
Voelen plots zo koud en nat?
Ja, geen wonder. Zusj' ontdekte
In zijn rechterlaarsj' een gat!

Weer naar huis. Wat moeder bromde....
Janneman die fluit niet meer.
Want hij kwam te laat op school aan
Voor de .... allereerste keer!

VALLY

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLENCLUB

BEWIJST ZIJN ONSCHULD!

48

